

המושיא יין פרק שמיני שבת

הגהות הב"ח

(ט) וְהִנֵּה דָבָר קָכֶל
וְסַחַר חֲצִירָה מִמְשָׁעַדְךָ
בְּזַיִת כְּלָל מִקְשָׁן כְּלָל
בְּזַיִת דְּלָמָעָה כְּלָל דְּסִינָה
סְלָמָה וְנוֹגָה (ט) בְּאַדְלָה
שְׁמָמָה וְזָהָה סְלָמָה פְּרוּזָה וְאַיִל
אֲלָה הוּה טָנַגְנָה בְּרָקוּחוֹת
וּלְוִילְמָנָה מִזְוִיָּה וּפְרוּזָה
הַהְרָה אֲלָה יְסָפֵר וּבָר וּשְׁמָה
הַאֲרָבִתִּי וַיְלָד דְּמִינָה
שְׁלָא כְּדִין וְהַלְלָה
הַמְּמִילָה גַּן קְרָמָה לְכָה

גליון הש"ס

גמ' רבנן סבדי אסור לשוחות. ק"ל אלה מוי לאם למקומם עצער וויסיס מומת לאנטצטומו נגור ע"פ גליהם וגו' ע:

רביינו חננאל

רַבָּב. פירש זקנונטס סומן יו שמן וע"כ יהו שמן דסמן נמו גז
חלמים צייר למל צממיין: תחת איספוגני קתנה.
ווע"ג דפ' כל צעה (פרק מס': ๓) למילין לון מזין לח טנוור צוליה
וטענטס כל פנק גולן ליטרואה גם קמל בסס זאכון פלאטס דבעז�

ש הוא שמא ישוגרו רצוי מכך קאמו אכבי אפילו דאבי, וסבירו ליה שאם מלחתה איכא בגיןיה, אלא דחיק לה. הדומזיא שטר פטור מושם דעתו ליה פטור, והזהו ליה כמתעטש. צריך לקיימים, ור' יהודה אמר אבוקו המלה לאקיטים את

⊗

שׁוֹרֵת חַדְרָה זֶה, וְלֹא אָמַר
הַחֲדָרָה מִלְכָסָה וְאַתָּנוּ צִירָה
לְפָנֶיךָ וְרַחֲמָה לְגַלְגָּלָה
וְאַמְרָה אֱפָךְ מִשְׁמָרָה לְמִלְכָסָה
בְּמִזְרָחָה, בְּמִזְרָחָה
שֶׁהָיָה שָׁמָא צִירָה
וְמִלְכָסָה אֲמָרָה בְּאַיִלָּה
דְּבָרִים, וּסְבִירָה לְהַשְׁמָעָה
מִלְחָמָה אֲכָלָה בְּקִינְהָה, אֲלָא
דְּרוֹךְ הַמְּמֹצָיאָה שָׁמָר
רוֹדֵר טָרָוָה מִשְׁמָרָה דְּלִיתָה
טָרָוָה, הוֹדוֹת לְהַכְּמַחְמַעַשָּׂה.